

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/56/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912010191
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6912010191.2

Rozhodnutie

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaných A. H., nar.XX.XX.XXXX a Z. A., nar.XX.XX.XXXX pre trestný čin krádeže podľa § 20, § 212 ods.1, 3 písm. a) Tr. zák. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Jána Bodnára a prísediacich Ing. Eleny Klúčovskej a PaedDr. Boženy Geckovej takto

r o z h o d n u t i e :

Obžalovaní:

1./ A. H. I. M. R. F. , nar.XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., W.. M. XXXX/X, prechodne bytom H., O. XXXX/C, okres H., A.,

2./ Z. A. F. L. I. Z. P. U. , nar.XX.XX.XXXX v N. N., trvale bytom A., Z. XXX/XX, okres H., zamestnaný ako Z. S. T. D. D.,

s ú v i n n í , ž e

v presne nezistené dni v dobe od 23.05.2010 do 02.07.2010 v Hnúšti, m. č. Maša, z bývalého areálu výrobnjej prevádzky spoločnosti Drevop Nitra, s.r.o. bez súhlasu vlastníka nestotožnenej osoby rozoberali 3 ks celohliníkových komôr na sušenie a sterilizáciu reziva typu 3xKV1/65 HHS s technológiou, ktoré demontovali nestotožnené osoby, obžalovaní odviezli určitú časť dielcov a panelov, ktoré považovali za nepotrebný odpad do okresu H., kde bolo dňa 07.07.2010 zaistených 69 ks sendvičových panelov o rozmere 4 400x1000x80 mm, 3 ks dverí bez rohových hákov, 2 ks rohových stĺpov a dverový panel, čím spôsobili spoločnosti SUZAR, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom škodu vo výške nie menej ako 25.133,61 Eur,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a činom spôsobili väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l i

prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j ú

Obžalovaný A. H.

podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) roka.

Obžalovaný Z. A.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa u obžalovaného Z. A. od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/9/2007 zo dňa 05.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.05.2014 pre zločin podľa § 179 ods. 1 Tr. zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov do 22.05.2018 s probačným dohľadom a spolu aj s obmedzením, a to povinnosťou podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú stranu, a to spoločnosť SUZAR, s. r. o. Trenčianska 1880/20, 915 01 Nové Mesto nad Váhom s celým nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podal na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu v trestnej veci sp. zn. 2T/56/2012 na obvineného A. H. a obvineného Z. A. pre zločin krádeže podľa § 20, § 212 ods.1, ods.4 písm.a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. H., ktorý na svoju obranu vypovedal, že zo žalovaného skutku sa necítil byť vinný. V mesiacoch máj a jún 2010 prišiel spolu so Z. A. do areálu spoločnosti Drevop Nitra, s.r.o. v Hnúšti - Maša za účelom rozobratia strojov a zariadení. Jednalo sa o prístrešky a stroje, ktoré boli majetkom firmy Drevop Nitra, s.r.o. Obžalovaný ich kúpil od ČSOB - leasing a Tatra - leasing pre firmu BOST Trenčín. Sušičky on nerozoberal, tieto demontovala neznáma firma a ľudia, ktorí rozoberali sušičky povedali, že panely, ktoré sa tam ešte nachádzali ich nechávajú ako odpad, že tieto nepotrebujú a keď chce, tak si ich môže zobrať. Stroje odvážali prostredníctvom autodopravcov z Hnúšte do centrálného skladu vo Vrútkach. Tie zvyšné panely, ktoré tam boli ako odpad, zobrali na základe ústnej dohody s tými, ktorí sa predstavili ako vlastníci tejto sušičky, lebo ju tam aj rozoberali a obžalovaný tieto panely nechal odvieť ako nepotrebný odpad. Na záver obžalovaný zotrval na svojej obrane, že on žiadnu sušičku ani sušičky nerozoberal, ani neriadil nikoho, ani nenariadil nikomu, aby takúto prácu robil, preto sa zo žalovaného skutku necítil byť vinný. Pokiaľ svedkovia v prípravnom konaní vypovedali, že on aj spolu so spoluobžalovaným riadili aj rozoberanie sušičky, tak to nie je pravdou, lebo svedkovia rozoberali len drevené prístrešky na základe ich pokynov, ktoré neboli súčasťou uvedených sušičiek, jednalo sa o iné objekty. Obžalovaný ďalej uviedol, že nežiadal súhlas na odvezenie uvedených panelov, lebo to bol odpad a myslel si, že súhlas od skutočných vlastníkov predmetných panelov nepotrebuje, lebo sa jednalo o nepotrebný odpad.

Obžalovaný Z. A. na svoju obranu uviedol, že zo žalovaného skutku sa necítil byť vinný, v presne nezistenom čase v roku 2010 pre leasingovú spoločnosť Tatra - leasing a ČSOB - leasing v Hnúšti - Maša rozoberali stroje a odvážali ich do Vrútok. Strojové zariadenie bolo odvezené na 11 - 12-tich kamiónoch. Sušiareň rozoberala iná neznáma firma a následne ju odvážali preč, dielce boli voľne položené pri ceste. Obžalovaný sa opýtal robotníkov, čo budú robiť s poškodenými dielcami a títo mu povedali, že ich nebudú používať, a preto si môže dielce zobrať, lebo sa jednalo o odpad. Zabezpečil odvoz týchto odpadových dielcov do Topoľčian a dielce sa odviezli naraz prepravcom z Hnúšte. Obžalovaný nevedel uviesť, kto rozoberal sušičku alebo sušičky, boli tam kamióny z Liptovského Mikuláša, Dolného Kubína a Bratislavy, ale na čí príkaz sa rozoberali sušičky, to obžalovaný nevedel uviesť. Na záver dodal len toľko, že v danom prípade ide o nedorozumenie, lebo tie dielce, ktoré boli odvezené do Topoľčian majú len malú hodnotu, nakoľko boli v značne poškodenom stave a nedali sa použiť na pôvodný účel. Pokiaľ

svedkovia tvrdili v prípravnom konaní vo svojich výpovediach, že on aj so spoluobžalovaným H. mali riadiť aj rozoberanie sušičky, tak toto nie je pravdou, lebo to robili iní jemu neznámi ľudia pre jemu neznáme firmy. Obžalovaní dali tým svedkom, ktorí pracovali pre nich iba príkaz, aby rozoberali drevené prístrešky, ktoré sa nachádzali v uvedenom objekte, ale tieto neboli súčasťou uvedených sušičiek, ale v žiadnom prípade nedali príkaz týmto svedkom, ktorí pracovali pre nich, aby rozoberali aj sušičky, lebo na tomto sa nepodieľali. Na záver dodal len toľko, že kto rozoberal sušičky a kto to riadil, obžalovaný nevedel uviesť, lebo týchto ľudí nepoznal. Súhlas na prepravu odpadového materiálu, t.j. tých panelov, ktoré ostali na uvedenom mieste nežiadal, lebo si myslel, že vlastníci tento materiál nepotrebujú, keďže sa jednalo o odpadový materiál. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie výsluchom svedka a zástupcu poškodenej strany L.. O. B., svedka A. A., svedkov O. N., R. Ž., W. N., M. Č., Š. P., B. Č., ďalej vypočul znalca, potom boli vypočutí svedkovia L. N. a F. P.

Podľa § 263 ods.1 Tr. por. bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní prečítaním svedeckých výpovedí svedkov L.. M. U.Á., L.. A. M., S. N. a A. I..

Podľa § 268 ods.2 Tr. por. boli prečítané znalecké posudky a ďalej bolo vykonané dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. por. a to zápisnice o trestnom oznámení, jej doplnenia, záznamom o prevádzke nákladného motorového vozidla, protokolu o prevzatí a odovzdaní strojov, kúpne zmluvy, faktúry, objednávky, dodacie listy, zápisnice o ohliadke miesta činu, fotodokumentácia, výpisy z obchodného registra, odpisy registra trestov, výpisy z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaných a správy o povesti na jednotlivých obžalovaných a všetky ďalšie listinné dôkazy.

Súd na opätovnom hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To/86/2013 zo dňa 11.09.2013, kde podľa § 321 ods.1 písm.b), c) Tr. por. krajský súd zrušil na základe odvolania okresného prokurátora rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/56/2012 zo dňa 12.03.2013 a podľa § 322 ods.1 Tr. por. krajský súd vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na základe rozhodnutia krajského súdu bolo doplnené dokazovanie v tých častiach, ktoré nariadil krajský súd vo svojom rozhodnutí a opätovne boli vypočutí svedkovia L. N., M. Č., W. N., Š. P.C. a svedok F. P. a títo svedkovia sa mali vyjadriť k rozporným tvrdeniam a k rozporom vo výpovediach v prípravnom konaní, ďalej ako vypovedali pri rekognícii a z predchádzajúceho hlavného pojednávania a v zmysle uznesenia krajského súdu mali súdu vysvetliť, prečo vo svojich výpovediach vypovedali rozporne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie podľa § 269 Tr. por. prečítal listinné dôkazy a to rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota 2T/56/2012 z č.l.471-479, odvolanie prokurátora č.l.480-482, uznesenie krajského súdu 3To/86/2013 č.l.486-491 a na záver oboznámil s celým podstatným obsahom spisu 2T/56/2012 Okresného súdu Rimavská Sobota.

Súd na novom hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 3To 102/2014 zo dňa 29.10.2014, ktorým bol na základe odvolania okresného prokurátora rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/56/2012 zo dňa 25.03.2014 zrušený. Krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. opätovne zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Krajský súd nariadil okresnému súdu, aby opätovne prehodnotil a vyhodnotil všetky vykonané dôkazy a náležite a zákonným spôsobom v tejto veci rozhodol.

Svedok a zástupca poškodenej strany L.. O. B. uviedol vo svojej výpovedi, že je konateľom spoločnosti Z., Z..F..P.. D. O. D. S.. Na základe zmluvy o dielo č.X/XXXX z 08.10.2007 dodala ich spoločnosť pre objednávateľa REVI, s.r.o. Hnúšťa v zastúpení A. A. 3 ks celohliníkových komôr na sušenie a sterilizáciu reziva typu 3xKV1/65HHS, ich spoločnosť postavila tieto haly v Hnúšti, časť Maša v areály spoločnosti REVI, s.r.o., neskôr to patrilo firme DREVOP Nitra, s.r.o. V zmysle zmluvy o dielo bod číslom 8.1. dodané zariadenie až do úplného uhradenia celej kúpnej zmluvy je vlastníctvom zhotoviteľa. Ich spoločnosť potom uzatvorila ďalšiu zmluvu so spoločnosťou Tatra - leasing, s.r.o. Bratislava, ktorá prevzala pozíciu objednávateľa so súhlasom spoločnosti REVI, s.r.o. Hnúšťa v zmysle zmluvy o dielo zaplatila ich spoločnosti na 2-krát celkom 121.322,64 Eur. Zvyšnú časť kúpnej ceny v hodnote 40 % obstarávacej ceny doteraz neobdržali, nakoľko na to nevznikol ani právny nárok, lebo dielo nemohli dokončiť a odovzdať objednávateľovi z jeho viny. Tri sušiarenské zariadenia boli vedľa seba, jedna hala mala

rozmary 9 x 1,5 x 4,5 m, hodnota nimi dodaného zariadenia vrátane montážnych prác predstavovala sumu 177.713,93 Eur. Rozdiel medzi dodanou hodnotou t. j. 177.713,93 Eur a obdržanými úhradami vo výške 122.322,64 Eur predstavuje škodu vo výške 56.391,29 Eur, ktorú aj zástupca poškodenej strany uplatnil ako náhradu škody pre poškodenú stranu. Začiatkom júla 2010 ho telefonicky informoval O. G. z G., že v uvedenom areáli chýbajú haly so zabudovanými sušiarenskými zariadeniami. Svedok 06.07.2010 išiel do tohto areálu a zistil, že všetky tri haly boli demontované a prenesené na neznáme miesto bez ich súhlasu. Po ohliadke uvedeného miesta dospel k záveru, že páchatel musel uvedené haly rozobrať odborné, nakoľko na mieste neostali poškodené časti haly. Výlučným vlastníkom uvedených hál bola stále spoločnosť SUZAR, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom.

Dňa 08.07.2010 prevzal od vyšetrovateľa časť odcudzených panelov a to 27 ks zadnú stenu zo sendvičových panelov o rozmeroch 4.400 x 1.000 x 80 mm, 3 ks dverí bez horných hákov, 2 ks rohových stĺpov a dverových panelov. Tieto veci však boli znehodnotené, a preto ich museli ekologicky zlikvidovať, vrátaných bolo asi 60 % z celej sušičky, okrem strechy. Stavba sušičiek nebola dokončená a prácu na stavbe ukončili v auguste alebo v septembri 2008, svedok nevedel uviesť, dokedy bola zabezpečená strážna služba v uvedenom objekte.

Svedok A. A. uviedol vo svedeckej výpovedi, že do septembra 2009 bol konateľom firmy REVI, s.r.o. Hnúšťa, ktorá mala prevádzku firmy v areály Hnúšťa - Maša. Koncom roku 2007 objednal cez spoločnosť SUZAR, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom sušičky na drevo spolu s kotolňou. Firma REVI sa dostala do platobnej neschopnosti a firma ukončila svoju činnosť. Sušičky tam stáli, ale nepodarilo sa spustiť výrobu, a preto leasingové spoločnosti odtiaľ odobrali svoje stroje. V priebehu 14 dní pred demontážami, presný rok nevedel uviesť na hlavnom pojednávaní, so všetkými leasingovými spoločnosťami jednal, ktoré mali vzťah s firmou DREVOP, s.r.o. Nitra. Všetky stroje označili a nafotili, sušičky v tej dobe neboli predmetom označenia, ani demontáže, túto si označila spoločnosť Tatra - leasing, s.r.o. Bratislava. Demontáž vykonávali pre firmu DREVOP, s.r.o. Nitra obžalovaní, ktorí robili demontáž strojov. Tento svedok ďalej vypovedal, že firma DREVOP, s.r.o. Nitra so sušičkami nemala žiadne väzby, nejednalo sa o jej kúpu, táto sa nevyužívala, ani neplánovali s nimi nič robiť. Obžalovaným nikdy nedal súhlas na rozobratie sušičky alebo sušičiek. Strážna služba v uvedenom objekte skončila podľa vyjadrenia svedka v marci 2009. V tom čase, keď sa vykonávali demontáže strojových zariadení sušičky, ešte boli v dobrom stave, čo sa stalo ďalej so sušičkami, svedok nevedel uviesť, lebo sa už o to nezaujímal.

Svedok O. N. vo svojich výpovediach uviedol, že niekedy v júli 2010 ho vyhľadali z Topoľčian dve osoby t. j. obžalovaní za účelom prepravy drevárskych strojov z Hnúšte - Maša do Vrútok, pre Leasingovú spoločnosť ČSOB. Celkom vykonali 8 prepráv, ktoré prepravy boli riadne vyúčtované.

Ďalší svedok R. Ž., ktorý je tiež prepravcom uviedol, že ho požiadal ďalší prepravca N., aby prepravil z Hnúšte - Maša stroje do Zvolena a panely zo sušičky do Topoľčian na nejaké družstvo. Svedok s týmto súhlasil a 02.10.2010 jeho zamestnanec vykonal túto prepravu panelov do Topoľčian, panely boli potom zložené na nejakom družstve, svedok si nepamätal, kde to presne bolo. Na záver dodal toľko, že s obžalovanými o preprave nikdy nejednal, ani sa s nimi nestretol.

Svedok B. Č. ako zamestnanec svedka R. Ž. vykonal prepravu ako vodič nákladnej dopravy v lete v roku 2010 z Hnúšte - Maša odviezol panely z rozobratej haly v počte 30 ks ako aj železný kontajner do Topoľčian a odtiaľ následne asi 10 km za Topoľčany na nejaké poľnohospodárske družstvo, kde zložili panely a dielce, aj kontajner žeriavom. Ďalšie bližšie podrobnosti k tejto veci nevedel uviesť.

Svedkovia W. N., F. P., M. Č., Š. P. a L. N. zhodne uviedli na hlavnom pojednávaní, že oni vykonávali na základe príkazov obžalovaných len tú prácu, že rozoberali len drevené prístrešky, ktoré neboli súčasťou sušičiek resp. sušičky v roku 2010. Tieto práce vykonávali na pokyn obžalovaných, ale títo svedkovia vôbec nerozoberali uvedené sušičky. Kto rozoberal sušičky, to nevedeli uviesť, robili tam aj robotníci z iných firiem a týchto svedkovia nepoznali a podľa vyjadrenia svedkov na hlavnom pojednávaní, obžalovaní neriadili rozoberanie uvedených sušičiek, lebo to robili nejakí iní im neznámi ľudia, ktorých svedkovia nepoznali a pokiaľ tieto iné firmy rozoberali nejaké zariadenia, tak hneď uvedené zariadenia aj nakladali na pristavené kamióny, tieto kamióny uvedené zariadenia odvážali preč. Ani jeden z týchto svedkov nevedel uviesť, pre koho títo cudzí robotníci pracovali, pre akú firmu a kto ich vlastne riadil.

V uvedenom objekte robili títo svedkovia práce asi tak jeden týždeň, bolo im aj zaplatené zo strany obžalovaných, sušičky v tom čase ešte neboli rozobrané, keď oni práce skončili, a kto rozobral sušičky sa títo svedkovia nevedeli vyjadriť. Títo svedkovia zmenili svoje výpovede z prípravného konania z toho dôvodu podstatným spôsobom, lebo na opoznávaní pri rekognícii im nebolo vysvetlené na polícii to, čo im bolo povedané teraz na hlavnom pojednávaní. Keď bolo vykonávané opoznávanie v prípravnom konaní, na polícii im bolo povedané, aby označili tých ľudí, kto ich platil, alebo kto im dával mzdu za práce, ktoré vykonali. V prípravnom konaní pri výsluchu na polícii im nebolo vysvetlené to, že by mali označiť presne ľudí, ktorí rozoberali sušičku a kto celú túto akciu riadil, preto všetci svedkovia chybné uviedli aj obžalovaných a usvedčovali ich v prípravnom konaní z toho, že aj oni riadili práce na rozoberaní sušičiek, čo vôbec nebolo pravdou a na hlavnom pojednávaní všetci zhodne zmenili svoje výpovede z prípravného konania v prospech obžalovaných v tom smere, že títo neriadili ani rozoberanie ani odvoz jednotlivých sušičiek, a kto to riadil, to nevedeli uviesť.

Pri opätovnom doplnení dokazovania svedkovia L. N., M. Č., Š. P. a F. P. aj svedok W. N. vypovedali na odstránenie rozporov, že v prípravnom konaní, keď sa zúčastnili na rekognícii, čiže opoznávaní, tak oni všetci zhodne uviedli, že obaja obžalovaní t. j. tí exekútori organizovali len rozoberanie hál a nie sušičiek.

Podľa § 2 ods.10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Znalec vo svojom znaleckom posudku a vo svojej výpovedi uviedol, že na základe ohliadky miesta činu zistil, keď prišiel na miesto činu, že tam boli už len základy stavby a ostatné veci sa už tam nenachádzali, čiže sušičky už boli komplet rozobraté a jednotlivé dielce už boli odvezené preč. Vo svojom znaleckom posudku znalec určil všeobecnú hodnotu sušiarňí pred ich poškodením a odcudzením a táto 77.700,00 Eur. Krádežou vznikla priama škoda, ktorú znalec vyčíslil v znaleckom posudku a to je 77.700,00 - 8.700,00 Eur = 69.000,00 Eur. Suma 8.700,00 Eur je hodnota základných pásov, pätiiek a spevnenej plochy, na ktorej boli postavené sušiarne.

Znalec v závere znaleckého posudku uviedol na otázku, aby stanovil všeobecnú hodnotu 27 kusov zadných stien sendvičových panelov o rozmere 4.400 x 1.000 x 80, 42 kusov bočných stien sendvičových panelov o rozmere 4.400 x 1.000 x 80, 3 kusy dvere bez horných hákov, 2 kusy rohové stĺpy a jeden kus dverový panel to sa jednalo o všetky zaistené veci zo dňa 08.07.2010. Podľa prepočtov znalca nájdené veci vystačia na opláštenie dvoch sušiarenských komôr. $8.377,87 = 60\%$ z opláštenia a dverí znalec nevedel, či nájdené veci sú kompletne opláštenia z dvoch sušiarňí alebo dve tretiny z každej sušiarne. Po prepočte určil všeobecnú hodnotu nájdených vecí na $8.377,87 \times 3 = 25.133,61$ €.

Na základe vykonaného dokazovania a po opätovnom vyhodnotení svedeckých výpovedí a všetkých ostatných dôkazov v zmysle uznesenia krajského súdu 3To 102/2014 zo dňa 25.10.2014 prvostupňový súd prišiel k takému záveru, že bolo preukázané vykonaným dokazovaním, že obaja obžalovaní v presne nezistené dni v dobe od 23.05.2010 do 02.07.2010 v Hnúšti, m. č. Maša, z bývalého areálu výrobnjej prevádzky spoločnosti Drevop Nitra, s.r.o. bez súhlasu vlastníka nestotožnenej osoby rozoberali 3 ks celohliníkových komôr na sušenie a sterilizáciu reziva typu 3xKV1/65 HHS s technológiou, ktoré demontovali nestotožnené osoby, obžalovaní odviezli určitú časť dielcov a panelov, ktoré považovali za nepotrebný odpad do okresu Topoľčany, kde bolo dňa 07.07.2010 zaistených 69 ks sendvičových panelov o rozmere 4 400x1000x80 mm, 3 ks dverí bez rohových hákov, 2 ks rohových stĺpov a dverový panel, čím spôsobili spoločnosti SUZAR, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom škodu vo výške nie menej ako 25.133,61 Eur. Tieto skutočnosti boli preukázané znaleckým posudkom a výpoveďou znalca, ktorý

vyčíslil hodnotu zaistených vecí, ktoré bez súhlasu vlastníkov odcudzili obaja obžalovaní a prepravili do Topoľčian a celková hodnota je 25.133,61 €. Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďou znalca, výpoveďou B. Č., výpoveďou svedka Ž., výpoveďou zástupcu poškodenej strany L.. O. B., výpoveďou svedka O. N. a výpoveďami ďalších svedkov a ostatnými listinnými dôkazmi, lebo bezpečne bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že obžalovaní uvedené veci odcudzili z miesta činu bez súhlasu vlastníka tohto materiálu. Minimálna výška škody odcudzených vecí bola stanovená na základe znaleckého posudku, t.j. suma výšky škody nie menej ako 25.133,61 €.

Súd konanie oboch obžalovaných právne kvalifikoval odlišne ako prokurátor vo svojej obžalobe, a to len ako prečin krádeže podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona, lebo obaja obžalovaní svojím konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a činom spôsobili väčšiu škodu a takto svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto prečinu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. malou škodou sa rozumie škoda neprevyšujúca 266 €. Väčšou škodou sa rozumie škoda dosahujúca najmenej 10-násobok takejto sumy t.j. 2.660 €. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 100-násobok takejto sumy t.j. 26.600 €. V danom prípade súd zmenil právnu kvalifikáciu tohto skutku z toho dôvodu, lebo výšku škody minimalizoval pod hranicu 26.600 €, teda sa nejednalo o značnú škodu ako to vyčíslil prokurátor vo svojej obžalobe, lebo vtedy bola výška škody 69.000 €, ale keďže sa výška škody znížila, tak súd upravil aj príslušnú právnu kvalifikáciu skutku tak ako je to vyššie zdôvodnené.

Obžalovaný A. H. je podnikateľ. V mieste bydliska má dobrú povesť, v priestupkovom konaní bol viackrát postihnutý za dopravné priestupky, doteraz bol jedenkrát súdne trestaný rozhodnutím Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 2T/14/97 zo dňa 11.04.1997 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov na skúšobnú dobu 14 mesiacov, trest mu bol amnestovaný amnestiou z 03.03.1998 s účinkami zahľadania.

Obžalovaný Z. A. v mieste bydliska má dobrú povesť, v zamestnaní je hodnotený kladne, v priestupkovom tiež bol stíhaný hlavne za dopravné priestupky, doteraz bol 6 - krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 3T/9/2007 zo dňa 05.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.05.2014 pre zločin podľa § 179 ods. 1 Tr. zákona, kde mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov do 22.05.2018 spolu aj s probačným dohľadom a spolu aj s obmedzením, a to povinnosťou podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliada u obžalovaných na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. V danom prípade sa súd pri ukladaní trestov u obžalovaných sa týmito základnými zásadami aj riadil.

U obžalovaného A. H. vzhľadom na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, nevzhľadom na žiadnu priťažujúcu okolnosť, a preto s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a jeho výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 rokov.

U obžalovaného Z. A. sa súd pri ukladaní trestu riadil základnými zásadami pre ukládanie trestov a podľa § 44 Tr. zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/9/2007 zo dňa 05.05.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.05.2014 tak ako je to presne špecifikované vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, lebo tento súhrnný trest spolu aj s probačným dohľadom a obmedzením súd považoval za dostačujúci na jeho prevýchovu a nápravu.

Zástupca poškodenej strany uplatnil nárok na náhradu škody na základe vykonaného dokazovania ohľadom výšky nároku na náhradu škody bude potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje rámec adhézneho konania, preto súd poškodenú stranu s celým nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a činom spôsobili väčšiu škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.